

J. O. Krag, Grünbaum, Per Hækkerup, Egon Jensen, Risgaard Knudsen, Chr. Thomsen og Morten Lange). Betænkning (B. sp. 1025) afgivet $^{24}/_5$. 2. beh. $^{29}/_5$ (F. sp. 3777). 3. beh. $^{31}/_5$ (F. sp. 3932). *Loven stadfæstet 31. maj 1968.* (Lovt. nr. 200).

Som lovændringens undertitel angiver, omfatter lovændringen alene en ændring af den frist, inden for hvilken landbrugs- og fiskerivirksomheder skal indbetale merværdiafgiften til staten. Lovens oprindelige ordning var, at landbrugsbedrifterne m. v. skulle angive og indbetale afgiften to gange om året. Virksomheder, der har kalenderåret som regnskabsår, skulle angive og indbetale afgift den 20. marts og 20. september. Virksomheder med andet regnskabsår end kalenderåret skulle anvende de to halvdele af dette regnskabsår som afgiftsperioder og skulle så angive og indbetale afgiften for en afgiftsperiode 2 måneder og 20 dage efter periodens udløb. Denne ordning er til stadighed blevet kritiseret af landbruget, som lige siden merværdiafgiftens gennemførelse har fastholdt kravet om årsangivelse og efterfølgende indbetaling i kvartalsrater. Ved lovændringen skal virksomheder, der er optaget i det særlige register for landbrug og fiskeri, fortsat indsende angivelse 2 gange om året på de hidtil gældende tidspunkter, men indbetalingen af afgiften for hver periode deles i 2 rater, samtidig med at indbetalingsfristen for disse rater forlænges. De virksomheder, der har kalenderårsregnskab, og som hidtil har skullet indbetale afgiften for første halvår den 20. september, skal fremtidig indbetale dette beløb med halvdelen den 20. december og den anden halvdel den 20. marts i det følgende år.

I fremsættelsestalen var ændringen begrundet med de voksende økonomiske vanskeligheder, som landbruget kæmper med. Om virkningerne siges det:

„Ved denne forlængelse af betalingsfristen kan virksomhederne til stadighed råde over en del af de opkrævede afgiftsbeløb, og disse beløb vil virksomhederne være i stand til at investere i virksomhedernes drift. Det beløb, som i denne forbindelse især har interesse for virksomhederne, er den såkaldte minimale likviditetsforøgelse, hvorved forstås det afgiftsbeløb, som bliver tilbage hos virksomheder efter hver afgiftsindbetaling til toldvæsenet.

Den minimale likviditetsforøgelse for landbrug og fiskeri m. v.